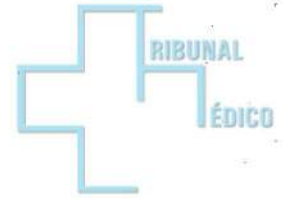

SUPLI
TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

1 / 5

NIG :
EL

Recurs de Suplicació:

IL·LM. SR. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL
IL·LMA. SRA. MATILDE ARAGÓ GASSIOT
IL·LMA. SRA. JUANA VERA MARTINEZ

Barcelona, 15 de gener de 2019

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM.

En el recurs de suplicació interposat per INSS a la sentència del Jutjat Social 28 Barcelona de data 5 de febrer de 2018, dictada en el procediment núm. _____, en el qual s'ha recorregut contra la part i _____, ha actuat com a ponent l' Il·lma. Sra. Matilde Aragó Gassiot.

ANTECEDENTS DE FET

Primer. En data 5 de febrer de 2018, va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre invalidesa grau, la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 5 de febrer de 2018, que contenia la decisió següent:

"Que estimando la demanda interpuesta por D^a. _____ frente al **INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL** debo declarar y declaro a la actora en situación de incapacidad permanente absoluta para toda profesión u

oficio, con derecho a una pensión mensual del 100% de la base reguladora de 1.442,45 euros, con las mejoras y revalorizaciones a que hubiese lugar y fecha de efectos la de 14/2/2017, condenando a la entidad demandada a estar y pasar por tal declaración."

Segon. En aquesta sentència es declaran com a provats els fets següents:

"**PRIMERO.**- La actora, D^a _____, nacida el día 23/7/1961, se encuentra afiliada al Régimen General de la Seguridad Social con número _____, y tiene como profesión habitual la de auxiliar administrativa.

SEGUNDO.- Se promovieron actuaciones administrativas encaminadas a que se la declarase afectada de una Incapacidad Permanente, tramitándose el correspondiente expediente y resolviéndose finalmente por la Dirección Provincial del INSS con fecha 21/2/2017, previo Dictamen del ICAM de fecha 14/2/2017, que la solicitante no estaba afectada de incapacidad permanente en grado alguno. Estando disconforme con dicha resolución, formula frente a la entidad reclamación previa que le es expresamente desestimada mediante resolución de 5/4/2017.

TERCERO.- La actora presenta actualmente las siguientes dolencias: hemorragia subaracnoidea Fischer III, por dilatación aneurismática del segmento V4 de la arteria vertebral derecha, tratado endovascularmente con stent en marzo de 2017; trastorno bipolar tipo I.

CUARTO.- La base reguladora de la prestación solicitada asciende a 1.442,45 euros/mes y la fecha de efectos es la de 14/2/2017."

Tercer. Contra aquesta sentència la part demandada interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. Contra la sentència que declara a la demandant en situació d'incapacitat permanent en grau d'absoluta, postula la defensa de l'INSS, com a primer i únic motiu de recurs, emparat en l' apartat c) de l'article 193 de la Llei reguladora de la jurisdicció social, la infracció de l' art. 193-1 i el 194-5 de la vigent Llei general de la Seguretat Social de 2015, indicant que existeix un informe de _____ que no diu que l'actora tingui un trastorn psiquiàtric limitant en l'actualitat (foli 88).

Ja que no es proposa la revisió en forma, la referència a un únic document, sense relat alternatiu ni argumentació no es pot examinar com a motiu, doncs el mateix recurs exposa que va per la única via de censura jurídica.

La vigent Llei general de la Seguretat Social, aprovada per Reial Decret Legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, que va entrar en vigor el 2 de gener de 2016, manté (per manament de la disposició transitòria vigsima sexta) la definició dels graus d'incapacitat permanent – en l'article 194.1 al 6 - amb la redacció que establí el Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, aplicable al cas, fins que entrin en vigor les disposicions reglamentàries a les que es fa referència.

D'acord amb aquestes normes s'entendrà per grau d'incapacitat permanent absoluta segons la definició de l'art. 193 de la LGSS (ex art. 137 LGSS) com aquella que inhabilita completament al treballador o treballadora per tota professió u ofici. La jurisprudència ha declarat que s'ha d'atendre la petició d'incapacitat quan no estigui la persona en condicions de realitzar les tasques essencials de qualsevol professió per sedentària i lleugera que sigui, quan les aptituds que li restin no tinguin rellevància per realitzar una activitat retribuïda i per compte aliena, amb un mínim de professionalitat i eficàcia, i sense que sigui exigible un vertader afany de sacrifici per part del treballador ni un intens grau de tolerància per part de l'empresari.

La jurisprudència ve assenyalant -entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991, 29.01.1991, etc.- que *"para la valoración de la incapacidad permanente, las lesiones y secuelas en cuanto concurren en el sujeto afectado han de ser apreciadas conjuntamente, de tal modo, que aunque los diversos padecimientos que integren su estado patológico, considerados aisladamente, no determinen un grado de incapacidad, sí pueden llevar a tal conclusión, si se ponderan y valoran conjuntamente"*. I, pel que fa al grau d'incapacitat permanent absoluta, la dita doctrina cassacional ve insistint -entre moltes d'altres, SSTS 22.09.1988, 21.10.1988, 07.11.1988, 09.03.1989, 17.03.1999, 13.06.1999, 27.07.1989, 23.02.1990, 27.02.1990, 14.06.1990, etc.- en que *"la realización de un quehacer asalariado implica no sólo la posibilidad de efectuar cualquier faena o tarea, sino la de llevarla a cabo con un mínimo de profesionalidad, rendimiento y eficacia, y la necesidad de consumarlo en régimen de dependencia de un empresario durante la jornada laboral, sujetándose a un horario, actuando consecuentemente con las exigencias que comporta la integración en una empresa, dentro de un orden preestablecido y en interrelación con los quehaceres de otros compañeros, en cuanto no es posible pensar que en el amplio campo de las actividades laborales exista alguna en la que no sean exigibles esos mínimos de dedicación, diligencia y atención, que son indispensables incluso en el más simple de los oficios y en la última de las categorías profesionales, salvo que se dé un verdadero afán de sacrificio por parte del trabajador y un grado intenso de tolerancia en el empresario, pues de no coincidir ambos, no cabe mantener como relaciones laborales normales aquellas en las que se ofrezcan tales carencias, al ser incuestionable que el trabajador ha de ofrecer unos rendimientos socialmente aceptables"*.

Aplicant aquests paràmetres al supòsit que estem analitzant arriba aquesta Sala a la conclusió que la sentència no ha infringit l'article que el recurrent cita, ja que resulta provat que la demandant pateix les patologies que es descriuen en el fet provat tercer, on s'indica que la demandant pateix un trastorn bipolar tipus I, motiu pel qual se la va declarar en situació d'incapacitat permanent total per a la professió laboral

de auxiliar administrativa, tal com admet el recurs de l'INSS amb efectes del dia 7-12-2017.

En el fet provat tercer, que és on es descriuen les malalties de l'actora també es valora que va patir una hemorràgia subaracnoidea Fischer III, per dilatació aeurismàtica del segment V4 de l'arteria vertebral dreta, tractada endovascularment amb stent, a més de l'esmentat trastorn bipolar tipus 1). Per tant, a banda del component psiquiàtric, es fa constar també un tema orgànic, que ignora el recurrent, i que en canvi valora la sentència com a molt limitant. Respecte al trastorn mental, s'ha de fer constar que el mateix informe de psiquiatra, de la sanitat pública que controla a l'actora, i al que es refereix el recurs, es diu que el trastorn bipolar té una evolució tòrpida, amb tendència a la cronicitat i que no es troba en condicions per a treballar. En conseqüència, no es pot atendre el recurs de suplicació doncs no es pot valorar que li resti a l'actora capacitat per a desenvolupar qualsevol professió u ofici, amb un mínim de rendibilitat o eficàcia. Per tant, el recurs ha de ser desestimat.

Atesos els preceptes legals citats, els concordants amb els mateixos i les demés disposicions de general i pertinent aplicació

DECIDIM

Desestimar el recurs de suplicació interposat per l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL contra la sentència dictada pel Jutjat Social número 28 dels de Barcelona, en data 05 de febrer de 2018, en les actuacions número iniciades per demanda presentada per , per reclamació per incapacitat permanent i, en conseqüència, hem de confirmar i confirmem íntegrament la sentència impugnada.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Un cop sigui ferma la sentència caldrà remetre al Jutjat d'instància les seves actuacions ja que és l'òrgan judicial competent per executar-la.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l'Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com a dipòsit al

moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, n° 0965 0000 66, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígits.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, cal acreditar-la al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria i s'efectuarà en el compte de la Sala, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació sis dígits. Els quatre primers són els corresponents al número de rotlle de suplicació i els altres dos els dos últims números de l'any del rotlle esmentat. Per tant, el compte consta de setze dígits.

També és possible substituir la consignació en metàl·lic per l'assegurament de la condemna mitjançant un aval bancari emès per una entitat de crèdit. El document haurà de ser de duració indefinida i a pagar a primer requeriment.

Si el dipòsit o la consignació no és fan de forma presencial sinó mitjançant transferència bancària o per procediments telemàtics, a les dites operacions hauran de constar les següents dades:

El compte bancari al que es remetrà la quantitat és IBAN ES 55 0049 3569 920005001274. A la dada de "ordenant" caldrà indicar el nom de la persona física o jurídica que fa l'ingrés i el seu NIF o CIF. Com a "beneficiari" ha de constar la Sala Social del TSJ de Catalunya. Finalment, a "observacions o concepte de la transferència" cal introduir els 16 dígits que consten en els paràgrafs precedents respecte al dipòsit i la consignació fets de forma presencial.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, la Magistrada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

